

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžk/33/2020
Identifikačné číslo spisu: 5019200079
Dátum vydania rozhodnutia: 11.05.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Marián Trenčan
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:5019200079.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu (v konaní sťažovateľ): I. Ď., L.. XX.XX.XXXX, J. D. XXX, XXX XX D.-Y., proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, Kancelária Žilina, so sídlom Národná 34, 010 01 Žilina, v konaní o všeobecnej správnej žalobe proti rozhodnutiu žalovaného sp. zn. KaZA/29552/2018 zo dňa 19.02.2019, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline sp. zn. 30S/36/2019 zo dňa 18.06.2019, jednomyselne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu z a m i e t a.

Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e

I.

Konanie na správnom súde

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) napadnutým uznesením č. k. 30S/36/2019-22 zo dňa 18.06.2019 postupom podľa § 98 ods. 1 písm. d/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) odmietol správnu žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného sp. zn. KaZA/29552/2018 zo dňa 19.02.2019 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“).

2. Krajský súd v odôvodnení konštatoval, že žaloba nebola podaná v zákonnej lehote a zmeškanie lehoty na podanie správnej žaloby nie je možné odpustiť (§ 181 ods. 4 S.s.p.).

II.

Kasačná sťažnosť žalobcu, vyjadrenie žalovaného

A)

3. Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca (ďalej len „sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f/, g/, j/ S.s.p.

4. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti zdôrazňoval, že postup krajského súdu, ktorý viedol k odmietnutiu správnej žaloby, je nesprávny, pričom poukazoval na judikovaný názor Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorého odmietnutie podania pre nesplnenie náležitostí neznamená prekážku rozhodnutej veci (sp. zn. IV. ÚS 626/2018). Odmietnutie žaloby krajským súdom bolo podľa sťažovateľa protiústavné. Sťažovateľ poukazoval aj na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, najmä rozhodnutie vo veci sp. zn. 6Sžf/79/2013 z 30.04.2014.

5. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti uvádzal aj ďalšie sťažnostné body, ktoré však nesúviseli s dôvodmi odmietnutia žaloby, najmä že:

- žalobné námietky sú podložené rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky,
- ide o komplikovanú vec a keďže sám nemá právne vzdelanie, žiadal aj vzhľadom na jeho zdravotný stav a sociálnu situáciu o poskytnutie právnej pomoci a odpustenie súdnych poplatkov;
- žalovaný tým, že sťažovateľovi nepriznal nárok na právnu pomoc, porušil jeho právo na spravodlivý proces, pretože ignoroval § 6b ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. (ďalej len „zákon o právnej pomoci“); v iných konaniach mu za rovnakých podmienok bola právna pomoc poskytnutá; krajský súd aj žalovaný ignorovali znenie Ústavy Slovenskej republiky, z ktorej vyplýva, že má nárok na právnu pomoc; poučenie o práve podať správnu žalobu je zmatečné,
- sudcovia krajského súdu sú zaujatí, ovplyvnení osobou označenou sťažovateľom ako G. Š..

B)

6. Žalovaný v písomnej reakcii ku kasačnej sťažnosti uviedol, že je nedôvodná a navrhol jej zamietnutie.

III.

Právne závery kasačného súdu

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší súd“ alebo „kasačný súd“) preskúmal uznesenie krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2 S.s.p.), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), vo veci v zmysle § 445 S.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyseľne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a preto ju podľa § 461 S.s.p. zamietol.

Podľa § 181 ods. 1 S.s.p. fyzická osoba alebo právnická osoba musí správnu žalobu podať v lehote dvoch mesiacov od oznámenia rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, proti ktorému smeruje, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 181 ods. 4 S.s.p. zmeškanie lehoty podľa odsekov 1 až 3 nemožno odpustiť.

Podľa § 10 ods. 5 zákona o právnej pomoci posledná veta proti rozhodnutiu o nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci možno podať správnu žalobu do 15 dní odo dňa doručenia tohto

rozhodnutia.

8. Úlohou kasačného súdu bolo z hľadiska vymedzenia sťažnostných bodov posúdiť, či krajský súd postupoval správne, keď správnu žalobu sťažovateľa odmietol z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

9. Sťažovateľ sa správnu žalobou domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného o nepriznaní nároku na právnu pomoc, ktoré mu bolo doručené 21.02.2019. Pokiaľ sa chcel s úspechom domôcť vecného preskúmania rozhodnutia žalovaného, bolo potrebné, aby správnu žalobu podal na krajský súd v zmysle poučenia uvedeného v rozhodnutí, teda do 15 dní odo dňa jeho doručenia. S ohľadom na deň doručenia rozhodnutia žalovaného sťažovateľovi posledný deň lehoty na podanie správnej žaloby pripadol na 08.03.2019. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že sťažovateľ dňa 10.03.2019 elektronicky doručil správne mu súdu prvú stranu žaloby bez žalobných dôvodov, bez návrhu výroku rozhodnutia a bez uvedenia toho, kto podanie robí. Následne, dňa 11.03.2019 podal na poštovú prepravu kompletne znenie žaloby v listinnej podobe, ktorá bola krajskému súdu doručená dňa 13.03.2019.

10. Kasačný súd vzhľadom na predostreté okolnosti konštatuje, že krajský súd postupoval správne, keď správnu žalobu sťažovateľa podľa § 98 ods. 1 písm. d/ S.s.p. odmietol, pretože nebola podaná v zákonnej lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia žalovaného.

11. K sťažnostnej námietke, že v konaní na krajskom súde rozhodovali zaujatí sudcovia, ovplyvnení sudcami Okresného súdu Žilina, ktorí sú v priateľskom pomere so zamestnankyňou súdu, manželkou istého G. Š., kasačný súd uvádza, že ak mal sťažovateľ pochybnosti o nezaujatosti konajúcich sudcov krajského súdu so zreteľom na ich pomer k veci, účastníkom konania, ich zástupcom alebo k osobám zúčastneným na konaní, mohol v zákonom stanovenej lehote uplatniť námietku zaujatosti (§ 87 ods. 1, § 90, § 91 S.s.p.). Keďže tak neurobil, na tieto jeho tvrdenia v kasačnej sťažnosti kasačný súd nemohol prihliadnuť.

12. Ani s námietkou sťažovateľa, ktorou poukazoval na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 626/2018 a rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 6Sžf/79/2013 sa kasačný súd nemohol stotožniť, keďže uvedené rozhodnutia nie sú aplikovateľné na prerokúvanú vec. V prejednávanej veci bola žaloba sťažovateľa odmietnutá z dôvodu, že nebola podaná v zákonom stanovenej lehote a zmeškanie lehoty na podanie správnej žaloby nie je možné odpustiť ani z ospravedlniteľného dôvodu (§ 181 ods. 4 S.s.p.). Rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 626/2018 sa týka posudzovania otázky prekážky rozhodnutej veci v súvislosti s nedodržaním zákonom predpísaných náležitostí podania adresovaného Ústavnému súdu Slovenskej republiky a rozhodnutie Najvyššieho súdu sa týka výkladových pravidiel pri aplikácii právnej normy § 30 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov vo vzťahu k posúdeniu, či aj rozhodnutie o žiadosti o odpustenie zmeškanej lehoty musí obligatórne obsahovať odôvodnenie. Kasačný súd dodáva, že ustanovenie § 181 ods. 4 S.s.p., ktoré výslovne neprípúšťa odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby, nemožno vykladať inak ako v súlade s jeho znením. V tomto ohľade predstavuje predmetné ustanovenie osobitnú úpravu stanovujúcu výnimku zo všeobecnej právnej úpravy podľa § 70 S.s.p. týkajúcej sa odpustenia zmeškania lehoty z ospravedlniteľného dôvodu.

13. Z obsahu ostatných sťažnostných bodov vyplýva, že sťažovateľ napádal aj dôvody, pre ktoré mu žalovaný nepriznal nárok na právnu pomoc (body 1, 2 a 3 kasačnej sťažnosti). Keďže však sťažovateľ zmeškaním lehoty na podanie žaloby prakticky znemožnil, aby sa krajský súd vecne zaoberal dôvodmi rozhodnutia žalovaného, sťažnostné body v tomto smere nemôžu byť predmetom kasačného konania.

14. Na základe vyššie uvedených zistení a úvah kasačný súd nepovažuje sťažnostné body za opodstatnené a preto rozhodol podľa § 461 S.s.p. o zamietnutí kasačnej sťažnosti.

15. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 S.s.p. (a contrario) a vzhľadom na neúspech sťažovateľa v kasačnom konaní mu nepriznal právo na náhradu trov v kasačnom konaní; zároveň kasačný súd nevidel dôvod ani na postup podľa § 168 S.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e príпустný opravný prostriedok.